

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—Es necessari oposar els esforços de la bona premsa a n-els de la dolenta—LLEÓ XIII

INSISTÍM

No fa gaire qu'hem acabat de llegir un folletet francès de l'abat Peyrón, que tots els bons catòlics haurien de tenir en ses mans.

Sense sortir de les doctrines de Lleó XIII y Pius X mostra l'abat de referencia l'obra magna que, dins els problemes socials devèm fer noltros, y no altres; perfilant el camí qu'hem de seguir per esser feels a n-el dever de justicia y caritat que Jesucrist nos encomanava. Bo serà que vejeu algun extracte de la doctrina d'aquest bon *curé reactionnaire*:

«L'associació, qu'es una necessitat pels dèbils y totsols, y un dret pels forts, arribará a dirigir la societat futura. Es precis tenir ceguera de naixement, per no veure en les obres socials de previsió, de solidaritat, les senyals clares d'un gran moviment qui s'apodera dels pobles y de l'avenir.—A n-els socialistes los es facil aplegar gent baix la seua bandera; fins y tot ¡gent catòlica!... gent catòlica isolada, errant, descontenta, abandonada, malviciada; sols axò fa que obtenguin èxit. Si noltros, en cambi, nos ocupassem de les veritaderes necessitats del poble... altra cosa seria. Sino, entrèm dins l'ànima, dins el cor de la gent trabayadora amb una activitat sana y persistent, mostrèm a n-el poble el nostre programa (com diven a Barcelona), clà y catalá, baix la directiva dels bisbes; sols llevores cantarem victoria. ¡Oh el dia que el poble sia nostros!...

«Fugir, emperò, de l'acció social, duptar d'ella, posarli traves, odiarla... es un veritader misteri d'iniquitat, que no s'esplica en un catòlich.

«Però es hora encara. Encara, si volèm, podem fernos nostros el poble, fer que sia sá, normal, honrat y tranquil, y nos costaría menos avuy que si ho perllongassem, perque molts dels seus òrgans socials no están corcats.—Encara hi som a temps a conseguir l'educació sana y cristiana del poble; lo que manca es matar l'egoisme que nos roega.— Fins a l'hora present, en l'aspiració a la millora material de la vida, en que hi posan tanta cura els pobles, sols l'Esglesia se mostra com a única forsa de reacció més poderosa contra'ls vans ensomnis de paradisiaca benaventuransa en aquestá vall de penes. Notau que la gent pervertida no odia la religió en primer terme, sino els clerges... ¡els capellans! (com diu ella)... am cert fonament petit per desgracia. Lo que manca, idò, es esborrar aquesta odiosa caricatura que fan dels sacerdots. Es necessari fer veure que no hi ha tal separació entre el poble y l'Esglesia, es precis fer veure que noltros som de carn y os com ells, tenim iguals necessitats materials, y sobre tot que som els únics qui desintere-

sadament cercám el seu benestar terrenal devora l'espiritual.

«Y per fernos nostros el poble, es precis una renovació de l'esperit cristiá social, que s'es perdut avuy; y sols per la religió fructificará la vida cristiana social, que sols veim, y en petit, dins els temples. Per axò, nos pertanyen tant a n-els catòlics les societats purament humanes y temporals: perque ja anireu a fer practicar virtuts a un qui fa dijunis de semana, flux, qui no té un cantó de pa, qui basti per la familia: y perque no'l veim confessar, o no'l veim que no nos saluda, l'hem d'abandonar, l'hem de deixá en banda, a la perdició per un vent, y a la miseria per l'altre...? Negar axí a la religió de Jesucrist seria empetitirla, atentaria contra ella. L'orde material de que nos hem d'ocupar, inclou un orde moral, uns interessos ben morals que afecten a l'individu ben d'aprop. Está ben enfora de no pertener al programa estretament catòlich l'assumpto de la millora material de l'homo.

«Donchs, pera obtenir aquest millorament material y moral de l'individu, d'en lloch rebrèm més energia y abnegació que de la religió santa de Jesús.

L'abat Peyrón no s'oblida de demostrar com sempre l'Esglesia ha procurat impedir qu'els grans robassen lo que no'ls pertany a un petit y a un pobre: jo ara record haver llegit que en Pericles casi fundá completament les Societats de auxili mutual y que Tertulí parla de les *diaconisas*, institució de beneficencia, qual durada ha arribat a l'edat mitja y casi fins a n-els nostros dies.

«Estám segurs—diu l'abat—de que l'Esglesia té menos que temer dels obrers que d'aqueixos burguesos volterians qui bullen dins el partit radical y anti-religiós dels Parlaments, axí com hagué de sufrir més per les capritxades teològiques dels emperadors bisantins que per l'ignorancia dels barbres.

No fa gaire que a París enterraven una dona, morta a un tumulte amb motiu de protesta contra'l descans dominical. El cotxe era seguit per una nubolada de socialistes presidits pel revolucionari Lévy. Quant el cotxe arribá a les portes de l'esglesia, tota la gent reculá un bon tròs: llevores Lévy crida a la multitud: «Companys, val més aná a l'esglesia que a ca'n Clemenceau».

«Jo crech que profetisá, sense voler, com en Caifás. Y tenc per cert que vendrá un temps qu'el poble, desenganat, abandonarà les *retòriques* dels mentiders d'ofici, per seguir a n-els apostols sempre nous y sempre veys de l'Esglesia qu'infundirán dins les varies agrupacions socials aquesta forsa divina que muda les costums de tots els pobles, segons la grandiosa senyal de Pius X; *Instaurare*

omnia in Christo.

J. BLOUD.

AVE MARIA

*Véstit com la neu,
blau-vá sa macada,
la Mare de Deu,
del cel ha baixat.—Ave.*

*Miront amb frisança
d'Espanya'l reynat,
en Lourdes de França
llur trono ha sentat.—Ave.*

*Desde hùmil coveta
doncs vol regalar
y a na Bernadeta
ho va revelar.—Ave.*

*Com les estrellades
brillant esplendent,
per quinze vegades
li va apareguent.—Ave.*

*Li mostra un rosari,
diu: s'! vol passar:
puix que gran santuari
allá han d'axecar.—Ave.*

*Que vol penitencia
fervent oració
y veure, amb frecuencia,
dels fills processó.—Ave.*

Ave, ave, ave, Maria!

Ave, ave, ave, Maria.

11 Joriol de 1908.

MARÍA IGNACIA CORTÉS.

HISTORIA IMPORTANCIA Y APLICACIONES DEL GAS PRODUCIDO POR EL CARBÓN MINERAL.

Al relatar muy á la ligera los anteriores sistemas de alumbrado, hemos mencionado la palabra "llama," y dimos casi á entender que en esta reside el secreto del alumbrado.

La llama es "un gas ó vapor en combustión con desprendimiento de luz," y resulta de la combinación del oxígeno del aire con un cuerpo combustible.

Demuestra la ciencia que sin llama no puede existir el alumbrado á excepción del eléctrico; por consiguiente de la definición de la llama, resulta que cada uno de los alumbra- dos producidos por la tea, el aceite y las velas son otras tantas fábricas de gas en miniatura.

La intensidad de la llama depende de la naturaleza de los cuerpos sólidos quemados en los gases, y no todas las llamas tienen el mismo brillo ni desarrollan igual calor. El

brillo de la llama no depende del calor producido por la combustión, puesto que la llama de hidrógeno, aun que muy pálida, tiene sin embargo más calor que la del fósforo que es muy brillante.

El poder iluminante de una llama aumenta con la presión como se ha comprobado con la del soplete ox-hídrico cuando se le aplica una presión muy fuerte, debido á que la temperatura de la llama aumenta con la presión.

El brillo de una llama depende de la presencia en ella de cuerpos sólidos incandescentes, y las llamas producidas por el hidrógeno, el azufre, el óxido de carbono son muy poco brillantes, porque el combustible que arde y el producto de la combustión son gaseosos. Pero si en cualquiera de estas llamas es introducido un cuerpo sólido, como la cal viva, magnesia, escamas de amianto, entonces, se hacen muy brillantes.

Si el aceite, las velas ó el gas del alumbrado arden con más ó menos brillo, es debido á que los cuerpos combustibles que se quemán en las llamas respectivas, son el carbono y el hidrógeno combinados,—aquel sólido y este gaseoso—y a consecuencia de la falta de oxígeno en el interior de la llama, el hidrógeno arde primero desprendiendo gran cantidad de calor, y al carbono desalojado del carburo de hidrógeno, se pone incandescente antes de quemarse en la parte media de la llama.

El proceso de la llama se divide en tres partes: a) Parte interior, oscura, que es la que está en contacto con la mecha y formada por los diversos productos de la descomposición de la substancia grasa. Esta se funde por el mismo calor de la llama y el líquido se eleva en la mecha por capilaridad; pero como el oxígeno no llega en suficiente cantidad, los gases—carburos de hidrógeno—no llegan á la incandescencia.— b) En la porción segunda bajo la influencia del oxígeno del aire, empieza la combustión y como no es completa, queda un exceso de carbono incandescente; esta es la parte más clara de la llama.— c) La combustión de los gases desprendidos, es completa en esta parte.

El problema del alumbrado se cumple pues, cuando la materia iluminadora se transforma en gas, y es total la combustión de este.

El gas que arde en una vela ó en una lámpara de aceite ya vegetal ó ya mineral, se consume á medida que la *fábrica* lo produce, y las mechas ó torcidas actúan de *retortas*.

Dumas el químico eminente, dijo: "Si el gas del alumbrado se hubiera conocido antes que las velas, los hombres considerarían como un genio al inventor de estas, por haber concentrado en el volumen de un dedal, todo el mecanismo de una fábrica de gas,,"

ANTONIO ARANAZ GONZÁLEZ.

Seguirá.

TORRENT PREGON

Lema: *Guaitant.*

Per allà abaix, dins la sinistra fosca del comellar selvatge, salta'l torrent desficiós. Cap home devalla mai sos enasprats costers.

El sol qui daura 'ls cims deixa dins l'ombra d'un horabaixa etern aquells severos fondals plens de tristesa solitaria... Si alguna pedra cau sonen els ecos en l'aire buit desert de veus ... Llavors un clam seguit y tenebrós arriba de les profundes aigües, com un plor o una amenaça sense fi qui puja fins el repòs llunyà d'alguna altura, y en les nits ivernals, fredes de por evoca la llegenda misteriosa dels negres cavallers qu'allà perdura en l'horror de tals veus y tal paratge...

MIQUEL FERRÀ.

NOCTURN ESTIVAL

Ajassat a-demunt una pell d'auvella blanca y amb el cap a-demunt un coxí de llana de la darrera tosa, contempl el pas de la nit plena de perfums y remors misteriosos. Estic dins el patiet, en el dur trispol, baix de les opulències d'unas canyas altívolas y l'esponera d'una parra exhuberant que corre aferradissa per la lluentor del entrunyellat de ferro. Axí revisc una nit de ma infantesa en que'ls ulls s'aclucaven al bes de les estrelles. Ma padrina feia desfilar amb veu tremolenca tota una fantàstica cavalcata d'encantaments y bruxeries, prínceps y fadas, coronada pel solemniar caminar, dins l'atzur, de les tres Marías excelsas. Un gegantí jereminé, mon orgull de nin, embaunava dolçament l'ambient amb els efluvis de les campanillas grogas y aromáticas. La padrina, la testa argentada pels anys, caigué ferida per la falç implacable y el jereminé, víctima d'una tramontanada que'l deixá coronat, caigué com un brau ferit pel cop mortal de la massa feixuga.

La pell y el coxí son blaus. La llana de la pell es fina y llargue. L'auvella era un bell animal que feu la sesta a-baix de totes les ombres de la possessió y belá desde el coster á les lluminositats de tots els horitzons. Un dia de Janer, clar y fret, fou escullida enmitx de cent cinquante pel sacrifici, y el guinavet brillant tayá la seva gola planívola. La llana del coxí es de la darrera tosa. Deu tonadors, l'Abril darrer, a la primera setmana de Pasco, toneren tota la guarda, devall el porxo del casal, entonant cançons lentes, y melangiosas.

Estic tot sol, una serenitat inmensa flota dins l'espai. El rellotje de la Plassa toca horas y la seva veu opaca ressona trémula, despertant els ecos adormits de les alturas vehinas. La lluna en quart creixent, tira cap-a ponent com una gavina ferida que cau poc á poc amb ample vol com-e posant majestat en la seva agotnia. Dins el clos s'alsa, sobirana, una figuera vella amb els prestijis d'una relliqui. Per mitx del seu follatge els raigs de la lluna pàlida taquen d'argent amb taques capritxoses la paret del vehinat y les més extranyas figuras y perfils hi descobreixen els ulls mitx closos. La grogor viva de les llimonas brilla amb fosforescencis á la claror del dia moribont. L'aire calmós y tranquil, plé d'olors indefinibles, aroma de saba regalimant y de terra vibrant amb les magnificències del present fructidor, s'extremeix solsa-

ment al ressonar, imprecisos y focs, dins la llunyanie, els llaps d'un cá vigilant. El vianant ó el cassador, dins el polsim del camí silenciós ó'ls camps rostoiats s'aturan escoltant el crit d'alerta del nocturn centinel-la. Y las estridencijs triomfals de la seva veu ressonan, amb notas de clarí, dins l'ambient quiet y sonor d'aquesta nit juliolenca. ¿Quin misteriós renou l'haura despert? Quina desconeguda energia l'amenassa? L'amo ó el pastor, desperts per la veu amiga, fet el silenci, reanusan altre volta el somni interromput. El vianant passa pel camí blanc y polssós sota la pàlida fulgenci de la lluna y el cassador corre, furetjant el misteri dels arbres qui estenen llurs ombres á demunt el camp com un escèrcit de fantasmas tenebrosas.

Un gall, dormit el primer sò, canta amb veu bélica y enamorada l'anyorança á la llum d'or. Un carro sotraquetja rodant pels carrers buits y resplandents amb veus de concavitat. Es un carro-olier qui extreu de la montanya el balsam daurat dels oliverars retorçuts y torturats per l'esperit apocalíptic de les tempestas d'infinitas centures. Ademunt els odres plens y redons el carreter s'endormissa deixant al albir de l'animal la policia de la conducció, y així el carro envel·lat passa segur y ben orientat per dins la verdor de la planura, com una nau d'ales blanques per demunt els lloms de les onas. Els sotrats ressonan dins el poble adormit com les notas apagades d'uns tímbrals vaquerians y difonen pels amples figuerals en gestació extremimasts misteriosos qui fan bategar la polpa de les figues moradas al cap del brot y el raim vert sota el somriure del pampol exhuberant, y baiquic. Els granots del safreix proper canten en veu escardada el plaher del viure. Els pins del Pujol, harpa remorosa y balsámica, callan en augustal repos, vessant llurs copas de redonia perennalment verde, l'aroma de la seva transpiració ademunt el poble, com llantias dauradas la teba claror del seu oli dins les tenebres del temple en silenci. El temps s'escola tranquil y dolç. . . . Sonen horas. . . Les dotze cauen pausades y triomfals dins la quietut de la nit, ademunt el poble en somnis. Les flors de la llum eléctrica, murien poc a poc l'intensitat de llur flama marellosa y la lluna recobra el seu imperi ademunt els carrers que caurien llurs porpras amb l'encatífat d'argent. Els vel·ladors, tancades les tavernas, passen, frissosos, aixecant del trispol dur vivas sonoritats amb les penjadas inseguras. De l'infinít insondable ixen rosaris brillants d'estels que bategan allà d'all com-e cors de deesas enamoradas. Els gallis entonan la seva diana de fé y d'esperança en la llum qui torna. El grinyoleig dels cans vigilants arriben boirosos de les llunyanies planívolas dels boscs, y del fons de la vall s'aixeca un remoretj feble, com un respir infantil, que sembla l'adeu endressat á la lluna que devalla cap á ponent amb el majestuós ritme d'un rei vençut.

El temps passa. El rellotje renova la eternal tasque de dividir y fitar l'infinít. La paret vehina, plena d'arabescs capritxosos moments abans, s'enfosqueix y en les més altes fullas de la figuera hi batega, tremolosa, la darrera

mirada de la lluna que, a la fi, desapareix a darrera les montanyes, deixant ademunt els vergers olorosos y els horts verds el misteri de las ombres. Un picaroleig, espiritualisat per la distanci, arriba, carregat de perfums romanials y bosquívols, com una piuladissa de gorrións al caire d'un niu amagat, y evoca la visió de la guarda pasturant dins les fondalades. Els grins, enamorats dels estels, cantan llur amor sense esperança dins el rostòi, devora una garba.

Dins les mirades tórboles dels ulls somnolents s'hi reflexe el bategar de la claror del cel. Un cosigoleitj dolç els-e fa estremir com un llum qui s'apaga. Vençuts per la son imperiosa s'aclucan definitivament y el misteri de l'eternal y diari renovació comensa altre volta...

La nit agonitzant, plena d'aromas y de tenebres, llenega suaument pel vessant lluminós vers l'auca qui s'acosta, amb clamors de vida y de victòria.

Així la nit passa... ..

J.

11 Juliol 1908.

Noves d'Inca

El projecte de tomar s'illeta de can Janer du camí d'anar avant. L'Ajuntament té acordat durho a efecte si els propietaris vehins de la nova plassa contribuexen voluntàriament, per lo menos, ab la cantitat de 40.000 pessetes.

Les comissions nombrades continuen treballant, y les cuotes que s'han repartides a n-els vehinats han tengut acceptació per la major part d'ells, essent criticats p'el poble d'anti-patriotes, els pocs qui se negan a contribuir a una reforma que du ab si l'aument considerable de valor de ses cases. Apesar d'axò, les cuotes dels qui s'han suscrit sumen unes trenta vuit mil pessetes, creguent-se que si l'Ajuntament y Comissió de propietaris seguexen treballant l'asunto ab zel y entusiasme s'en reuniran unes quantes mils més.

Dijous prop-passat, en l'oratori particular del casal de Son Vivot, el Rector de St.^a Eulari de Palma D. Miquel Miralles, degudament autorisat, va unir ab l'indisoluble llas del matrimoni a los distingits joves D. Rafel de Lacy y Gual, primer Tinent Ajudant del Regiment Infanteria num. 61, y D.ª M.ª Francisca Sureda y Fortuny, filla de los Exims. Srs. Marquesos de Vivot, Contes de Peralada, y Vizcontes de Rocaberti.

Foren presents al acte el Jutje municipal d'aquesta ciutat, el Párroco de nostra parroquia y el Capellá del esmentat Regiment. Després de la cerimonia se serví a tots els convidats un espléndit diná. Els numerosos jornaleros que treballen en dita possessió tengueren un día de festa y gaubaña.

El preu corrent dels sabrosos aubercocs de pinyol dols es, en aquesta ciutat, de nou pessetes el quintá.

Els pelegrins mallorquins que partiren dilluns de Barcelona cap a Lourdes—segons noves rebudes—están tots satisfets, per lo qu'han vist y sentit, com també per no haver tengut res de nou.

Per lo extraordinari dels casos descritos, copiam del important diari *Gaceta de Mallorca* els sigüents telegrames framesos p'el lloretjat poeta Riber. Diuen axí:

SUCESO PRODIGIOSO

Lourdes 15 Julio (6:20 tarde).

Mientras se celebraba la procesión del Santísimo Sacramento ha tenido lugar un suceso prodigioso.

Una enferma de Tours (Francia) que hacia dos años estaba paralítica se ha levantado de pronto, con admiración de todos.

El prodigioso suceso ha producido una verdadera explosión de santo entusiasmo.

Lourdes es realmente la Palestina moderna.

OCHENTA MIL PEREGRINOS—NUEVA CURACIÓN.

Lourdes 16 (8:50 noche).

El entusiasmo que en esta reina es indescriptible.

Hay actualmente en Lourdes ochenta mil peregrinos.

Una señora que forma parte de la peregrinación catalana, ha experimentado la curación de una manera extraordinaria.

Lourdes arde en fervor: respiramos una atmósfera de prodigios.

RIBER.

Ahí morí la jove Antonia Quetglas de can Caponet, germana de Mossen Joan. Al cel sia ella y tots los morts. Y Déu don consol a sos atribulats pares y germans, qu'encare ploren la pèrdua d'un altre filla fadrina, morta fa cosa de dos mesos.

Avuy publicam «nocturn estival», primer treball d'un nou colaborador de «CANOSTRA». Es una bella fantasia de la nit d'estiu que se gurament agradará a n-els amants de nostra literatura.

En el teatro-cine del «Círcol d'obrerers Catòlics» s'han projectat darrerament películes tan agradivoles é interesants que la concurrencia aumenta de cada día. Allá hi hem vist Nueva York ab son grandió port, Constantinopla ab sos carrers animats, Oporto... y artísticas plases de Venecia, que porien servir de mostra per la futura d'Inca.

En camvi s'altre cine instalat en es teatro de sa plasseta des Sol va derrota batuda, haguentse vists precisats els empresaris a reduir el número de funcions setmanals per falta d'assistents. La causa de tot axò es per que les vistes surten fosques o embuiades, además de ser moltes d'elles conegudes del públic inquer.

Cridam s'atenció del Senyor Batle sobre l'abus que fan els qui depositen tests y materials en los carrerons de les parts foranes de nostra ciutat. L'hermosura d'aquesta, la comoditat dels vehins y el bé de tots, exiges-

sen qu'els carrers, sian amples, sian estrets, estiguen nets y fora noses.

La guardia civil d'Inca ha denunciat a n-el Jutjat municipal a un porqué que trobá pasturant porcs per dins finques d'altri.

MOVIMENT DE LA POBLACIÓ

Inscripcions fetes a n-el registre civil d'Inca durant la primera quinzena del mes de Joriol:

NAIXAMENTS

Nins 6; nines 3. Total 9.

CASAMENTS.

Dia 4: Ramón Prats Vert, 24 anys, fadri, amb Magdalena Planes Fiol, 22 anys, fadrina.

Dia 4: Rafel Ignaci Bibiloni, 24 anys, fadri, amb Francisca Rexach Segui, 23 anys, fadrina.

Dia 4: Rafel Segui Fiol, 32 anys fadri, amb Antonia Planas Llompart, 33 anys. fadrina.

Dia 13: Rafel Sales Segui, 22 anys, fadri, amb María Llobera Lladó 22 anys, fadrina.

MORTS

Dia 2: Antoni Ferrer Huguet, 65 anys, viudo de Ramón Martorell.

Dia 5: Jeròni Beltrán Figuerola, 27 anys, casada ab Miquel Maura.

Dia 9: Margalida Sales Mulet, 18 mesos, fadrina.

Dia 9: Margalida Pujades Truyel, 20 anys, fadrina.

Dia 11: Magdalena Servera Jordá, 69 anys, viuda.

CULTES RELIGIOSOS

En l'esglesia parroquial.—Dia 19: a les 9 y mitja, tercia cantada, altar fumet y missa de tres ab sermó per Mossen Crespi, Vicari de s'Indioteria; tot a honra y gloria de Ntr.^a Sr.^a del Carme; a les tres del capvespre, ensenyansa de Doctrina, vespres, y vestició del Escapulari del Carme.

En l'esglesia de Sant Francesch.—Dia 19 y sigüents: entrada de nit, novena de S. Vicens de Paul ab cantic.

Dia 24: entrada de nit solemnes completes.

Dia 25: a les 9 y mitja, tercia y missa major ab sermó per Mossen Rayó, Vicari; tot ab honor de S. Vicens de Paul.

En l'oratori del puig d'Inca.—Dia 26: festa solemne dedicada a St.^a Magdalena. A les 9 y mitja, oficis divins ab panegíric per D. Sebastiá Llabrés Pvre.

Bolletí comercial

Preus que retgireⁿ dijous passat:

		pessetes
Bassó.	el quintá de 76,00 a	76'00
Blat novell.	la cortera de 00'00 a	17'00
Xeixa id.	id. de 00'00 a	17'00
Ordi mallorquí.	id. de 09'50 a	10'00
Ordi foraster.	id.	a 09'50
Sivada.	id.	a 08'00
Ídem. forastera.	id.	a 07'00
Faves cuitores.	id.	a 19'00
Ídem ordinaries.	id.	a 17'00
Ídem pel bestia.	id.	a 16'00
Blat de les Indies	id.	a 18'00
Ciurons.	id.	a 20'00
Fesols.	id.	a 30'00
Monjetes de confit	id.	a 50'00
Ídem blanques.	id.	a 30'00
Figues seques	id.	a 08'00
Safrá	s'unsa	a 08'00
Gallines	sa tersa	a 00'00
Ous	id.	a 00'00
Patates.	el quintá	a 04'00

UN AJUNTAMENT BURLETA

Tothom se recorda que alguns pobles de França van ser l'any avant passat víctimes de terribles secades. Ab aquest motiu se varen fer captes y-s varen donar subvencions y auxiliis; però està clar que tot repartit no tocava boy-res a cada poble.

El poblet de Dombes, del departament de Ain, va poder alcansar, després de molts prechs, que-l govern l'auxiliés ab la migrada cantitat de ¡27'20 franchs!

Ab tan divertit motiu se va reunir l'ajuntament en plé pera resoldre en qué s'havia d'invertir aquella cantitat, y després de molt disputar se va acordar fer-ne l'us següent.

1. Comprar una regadora de 20 franchs.
2. Ab els 7'20 franchs restants y afegint-hi del seu compte tot lo que fos menester, grabar en la regadora una inscripció que digués: *A les víctimes de la secada de 1905 ofereix aquesta regadora la generositat del govern francès. Any 1907.* Així ho conta un periódich francès.

EL TABAC A ITALIA

Els dos monopolis més importants d'Italia son el de tabac y el de la sal, que produeixen al govern italiá 240 millions de lires el primer y 80 millions el segón. Qui diu lires diu pessetes. Axó no ha sigut obstacle de que s'ensajés allí'l cultiu del tabac ab tanta sort que una tercera part del consumit es tabac nacional. Pera aquest cultiu, s'ha fet un sindicat de banquers que obté bons resultats

y fins elabora géneros d'exportació. Aquí a Espanya, bé podria fer-se axó ab igual resultat que a Italia, però el govern n'ho permet, sens propi benefici y ab perjudici del país.

Entreteniments

Solucions als passa-temps del número coranta un.

Trenca-closques: Manuel Milá y Fontanals. Xarada:—Dona.

Semblances:—1.ª en que tenen dents: 2.ª en que hi canten: 3.ª en que fan castells al aire.

Fuga de vocals:

Val més está a Fotmentor

a l'ombra d'una paumera,

que haver de tocá dins s'era,

d'estiu en tant de calor.

Intrínquilis:—Tápara.

Endevinaya:—Una aranya.

GEROGLÍFIC

264	607	
† 398	† 980	PADRI PADRINA
662	1.587	
¡Ba!	¡Ray!	:
netes	netes.	netes

ES CAPITÁ ARANYA

XARADA

Temps de verb la *primera*

la *dos* un animal,

tres nota musical

y TOT puja a darrera.

J. BECA.

SEMBLANSES

¿En que se assemblen es sol d'agost y sa lluna de febré?

¿Y Deyá y Mancor?

¿Y els cavallers de San Fernant a una processó?

UN PETRÉ.

FUGA DE VOCALS

S... d. S. nt. M. rg. l. d.

. M. rg. l. d. d. n. m,

. gr. d... t. th. m

p. r' m. r. d. q.. s.. g. rr. d.

UN VEY.

TRENCA CLOSQUES

M

A

R

I

A

Sustituiu es punts per lletres de manera que llegits horizontalment resulti en cada retxa un nom de dona.

UNES SITRIERES.

ENDEVINAYA

Venim a n-aquest estiu

un mes o dos a cantá,

ni'l que's nat ni nexará

mos porá trobar es niu.

L'AMO'N RAFEL.

Sí van Vds. á Palma

VISITEN LA GRAN LIQUIDACIÓN FORZOZA DE

LA PALMERA

OCACIÓN NUNCA VISTA EN TELAS DE HILO, SÁBANAS, MADAPOLANS, TOHALLAS, BÁNOVAS, CAMISETAS, LISTADOS MALLORQUINES, INDIANAS, PAÑOS, LANILLAS, SEDAS, LANAS NOVEDADES, PARAGUAS SOMBRILLAS Y MUCHÍSIMOS OTROS ARTÍCULOS PARA VERANO É INVIERNO.

CON POCO DINERO SE PUEDE COMPRAR MUCHO

Calles de Cererols 6 y Bolsería 5

Al lado Cán Centre—frente la pastelería Cán Canet.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.

SASTRERÍA Y CAMISERÍA

LA CASA MEJOR SURTIDA, LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Casa Venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN A N-EL CARRER DE MALLORCA, CONFRONTANT A DOS CARRERS.

A N-AQUESTA IMPRENTA NE DONARÁN RAÓ.

Carretó Venal

n'hi ha un de quatre seuradors en molt bones condicions tant en comoditat com en preus.

Ne donarán raó en aquesta imprenta.

Llibre nou

MARÍA S. Y EL R. PONTÍFICE
en las obras del

BTO RAMÓN LULL

per MOSEN JAUME BORRÁS RULLÁN.

Un tom en 4.º de 76 planes a pesseta, a 0'75 en rústica.—Se ven a les llibreries de Guasp, Amengual y Muntaner, Joseph Mir, y en les redaccions de la Gaceta de Mallorca y de CA-NOSTRA.

Ca-nostra

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals 2'40 l'any.

Els suscriptors que paguin les anyalitats a la bestreta, rebrán gratis LA LECTURA POPULAR, d'Orihola.

A les congregacions, societats catòliques y demés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat de exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.

Suplicám a nostres lectors que fassin correr aquesta publicació entre amics y coneguts, a fi que tothom s'aprofit de la seva lectura.

Redució de Kilos a arroves qu'eren dien Bartomeu Ramis (Escolá) se venen c. Mallorca, 1, Inca.